

അൽ ഇസ്രാഅ്. (നിശായാത്ര)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 111

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരൂണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَى كَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ
مِنَ السَّمَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

1. തന്റെ ദാസനെ(നബിയെ) 'മസ്ജിദ്യുൽ ഹറാമി'ൽ നിന്ന് 'മസ്ജിദ്യുൽ അഖ്സാ'യിലേക്ക്-അതിന്റെ പരിസരം നാം അനുഗൃഹീതമാക്കിയിരിക്കുന്നു- ഒരു രാത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയവൻ പരിശുദ്ധനത്രെ. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടത് നാം അദ്ദേഹത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. തീർച്ചയായും (അല്ലാഹു) എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമത്രെ.

1. അല്ലാഹു മുഹമ്മദ്(സ)യെ ഒരു രാത്രിയിൽ മക്കയിലെ മസ്ജിദ്യുൽ ഹറാമിൽ നിന്ന് ഫലസ്തീനിലെ മസ്ജിദ്യുൽ അഖ്സാ(ബൈത്തുൽ മഖ്ദീസ)യിലേക്കും, പിന്നീട് അവിടെനിന്ന് ഉപരിലോകത്തേക്കും കൊണ്ടുപോയി. ഇവിടെയെത്തിയ അനേകം പ്രവാചകന്മാർ വന്ന വിശദീകരണങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: ജിബ്രീൽ(അ) നബി(സ)യെ ബുറാഖിന്റെ പുറത്തിരുത്തി മക്കയിൽ നിന്ന് മസ്ജിദ്യുൽ അഖ്സാ വരെ കൊണ്ടുപോയി. മസ്ജിദ്യുൽ അഖ്സായിൽ വെച്ച് തിരുമേനി പ്രവാചകന്മാരോട് നമസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് ജിബ്രീൽ(അ) അദ്ദേഹത്തെ ഉപരിലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ വെച്ച് പല പ്രമുഖരായ പ്രവാചകന്മാരോടും തിരുമേനി സംഭാഷണം നടത്തി. അവസാനം തന്റെ നാമന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അവിടെ നിന്ന് മറ്റു സുപ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനു പുറമെ അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നിർബന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ബൈത്തുൽ മഖ്ദീസിലേക്ക് മടങ്ങുകയും അവിടെനിന്ന് മസ്ജിദ്യുൽ ഹറാമിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതൊരു അസാധാരണ സംഭവം ആയിരുന്നു. അവിടെവെച്ച്, തിരുമേനിക്ക് സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും റിപ്പോർട്ടുകളിലുണ്ട്. ഹിജ്റയുടെ ഒരു വർഷം മുമ്പ് റബീഉൽ അഖ്വൽ 17-നു രാത്രിയിലായിരുന്നു ഈ സംഭവമെന്നു ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ബൈത്തുൽമഖ്ദീസിലേക്കുള്ള നിശായാത്രക്ക് ഇസ്രാഅ് എന്നും, തുടർന്നുള്ള ആകാശയാത്രക്ക് മിഅറാജ് എന്നും പറയുന്നു.

പ്രവാചകന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ പദവികൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ സാമ്രാജ്യം അല്ലാഹു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ഭൗതികാവരണങ്ങൾ ഇടയിൽനിന്ന് നീക്കി കൺമുമ്പിൽ തന്നെ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഊഹങ്ങളുടെയും അനുമാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുന്ന ഒരു ദാർശനികന്റെരീതിയിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാട് പ്രവാചകന്മാർക്കുള്ളതിനാൽ പ്രവാചകന്മാർ പറയുന്നതെല്ലാം നേരിട്ടുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ദൃക്സാക്ഷ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പറയുന്നതെന്നും, അതിനാൽ തങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങൾ അറിയുമെന്നും ഇവ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കണ്ട യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്നും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും.

وَعَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا

مِن دُونِي وَكِبَالًا ﴿٢﴾

2. മൂസാക്കു നാം വേദം നൽകുകയും അതിനെ ഇസ്രായേൽ മക്കൾക്കു മാർഗദർശനോപാധിയാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നെക്കൂടാതെ യാതൊരു കൈകാര്യകർത്താവിനെയും നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുത് (എന്ന ശാസന അതിലുണ്ട്).

دُرِّيَّةً مِّن حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

3. നൂഹിനോടൊപ്പം നാം (കപ്പലിൽ) കയറ്റിയവരുടെ സന്തതികളാണ് നിങ്ങൾ. തീർച്ചയായും (നൂഹ്) വളരെ നന്ദിയുള്ള ഒരു ദാസനായിരുന്നു.

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا ﴿٤﴾

4. ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾക്കു നാം ഇപ്രകാരം ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിധി നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ രണ്ടുവട്ടം ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുകയും മഹാധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا

خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

5. അങ്ങനെ ആ രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ അവസരമെത്തിയാൽ നാം നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ നമ്മുടെ അതിശക്തന്മാരായ അടിമകളെ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവർ ഗൃഹാന്തരങ്ങളിൽവരെ കടന്നു കയറും. അനിവാര്യമായി സംഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരുവാദാനം തന്നെയായിരുന്നു അത്.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَجَعَلْنَاكُمْ

أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

6. പിന്നീട് നിങ്ങൾക്കു നാം അവരുടെ മേൽ വീണ്ടും വിജയം നൽകി. സമ്പത്തിനാലും സന്തതികളാലും നാം നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും നിങ്ങളെ കൂടുതൽ അംഗബലമുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്തു.

إِن أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْنَا لَأَنفُسِكُمْ وَإِن أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

لِيَسْجُدُوا وَجُوهَهُمْ وَيَلْبَسُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

مَا عَلَوْا تَتَبِيرًا ﴿٧﴾

7. നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ തിന്മ ചെയ്താൽ (അതിന്റെ ദോഷവും) നിങ്ങൾക്കു തന്നെ. എന്നാൽ ഒടുവിലത്തെ വാദാനത്തിന്റെ സന്ദർഭമോയാൽ (നാം നിങ്ങളുടെമേൽ ശത്രുക്കളെ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്.) അവർ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ വികൃതമാക്കുന്നതിനും ആദ്യതവണ

(ശത്രുക്കൾ) ആരാധനാലയത്തിൽ (ബൈത്തുൽ മഖ്ദസിൽ) പ്രവേശിച്ചതുപോലെ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുവാനും കീഴടക്കിയതെല്ലാം തകർത്തുകളയുന്നതിനുംവേണ്ടി.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرَحَمَكُمْ وَإِن غُدَّتُمْ غُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

حَصِيرًا ﴿٨﴾

8. ഒരുപക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് (വീണ്ടും) നിങ്ങളോട് കരുണ ചെന്തേക്കാം. നിങ്ങൾ (അതിക്രമങ്ങൾ) ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം (ശിക്ഷാനടപടികളും) ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. നരകത്തെ നാം സത്യനിഷേധികൾക്കുള്ള തടവറയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِيَتْلَىٰ لِيَتَىٰ هِيَ أَقَوْمٌ وَيُنَبِّئُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

9. തീർച്ചയായും ഈ വുർആൻ ഏറ്റവും ശരിയായ വഴി കാണിച്ചുതരുന്നു. (അതിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്) സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

10. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെ, അവർക്കുവേണ്ടി നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് (മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു).

وَيَدْعُ الْإِنسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

11. മനുഷ്യൻ നന്മക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ തിന്മക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ വല്ലാത്ത യൂതികാരൻ തന്നെ.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَاتٍ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ

مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِجَابَ

وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

12. നാം രാവിയെയും പകലിയെയും രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു. രാവായുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം മങ്ങിയതാക്കുകയും പകലായുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം പ്രകാശമാനവുമാക്കി. നിങ്ങളുടെ നാമനിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾ തേടുന്നതിനുവേണ്ടിയും കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും. അങ്ങനെ സകല സംഗതികളെയും നാം വ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلزَمْنَاهُ طَبِيرَهُ فِي غُفَّتِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾

13. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ശകുനത്തെ(ഭാഗ്യയെത്തെ) നാം അവന്റെ കഴുത്തിൽ തന്നെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ നാം അവനുവേണ്ടി ഒരു കർമ്മരേഖ പുറത്തിറക്കും. അത് നിവർത്തിവെക്കപ്പെട്ടതായി അവൻ കണ്ടെത്തും.

13. മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യവും ദൗർഭാഗ്യവും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അവന്റെ സ്വന്തം ഗുണങ്ങളും തെറ്റായ തീരുമാനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളുമാണ്. മനുഷ്യൻ തന്റെ ദൗർഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ശക്യനത്തിലും ഭാഗ്യേയത്തിലും കെട്ടിവെക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെ ഇവിടെ നിരാകരിക്കുന്നു.

أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

14. (അന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടും):നിന്റെ കർമ്മപുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കുക. ഇന്നു നിന്റെ കണക്കു നോക്കുന്നതിന് നീ തന്നെ മതി.

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

15. ആർ സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അത് അവന്റെതന്നെ ഗുണത്തിനു തന്നെയാണ് അവൻ സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നത്. വല്ലവനും വഴികേടിലാകുന്ന പക്ഷം തനിക്ക് ദോഷത്തിനായിതന്നെയാണ് അവൻ വഴികേടിലാകുന്നത്. (പാപ)ഭാരം ചുമക്കുന്ന ആരും മറ്റൊരാളുടെ (പാപ)ഭാരം ചുമക്കുകയില്ല. (സത്യവും മിഥ്യയും വിവേചിച്ചു ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി) ഒരു പ്രവാചകനെ അയക്കുന്നതുവരെ നാം (ആരേയും) ശിക്ഷിക്കുന്നതുമല്ല.

15. പരലോകത്ത് ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും രക്ഷയോ ശിക്ഷയോ ലഭിക്കുന്നത് അയാൾ വ്യക്തിപരമായി ഉത്തരവാദിയാണെന്ന് സ്ഥിരപ്പെട്ട നന്മക്കോ തിന്മക്കോ മാത്രമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ കുറ്റം അവന്റെ മേൽ ചാർത്തുകയോ തന്റെ തന്നെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പാപഭാരം മറ്റുള്ളവരിൽ വെച്ചുകെട്ടുകയോ ചെയ്യുക എന്നത് ദൈവികകോടതിയിൽ സംഭവ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ പ്രവാചകനും, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശവുമാണ് ജനങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള ന്യായം. ഈ ന്യായം സ്ഥാപിതമായില്ലെങ്കിൽ അടിമകളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നീതിക്ക് വിരുദ്ധമായിത്തീരും. ഈ ന്യായം സ്ഥാപിതമായാലോ അതിനുശേഷം ദൈവിക സന്ദേശത്തിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുകയോ അത് ലഭിച്ചിട്ടും അതിൽനിന്ന് തെറ്റിനടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നാണ് നീതിയുടെ താൽപര്യം.

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

16. നാം ഒരു നാടിനെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവിടത്തെ സുഖലോലുപന്മാരോട് നാം (അനുസരണത്തിനായി) കല്പിക്കുന്നു. (എന്നാൽ അത് അംഗീകരിക്കാതെ) അവർ അവിടെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, നമ്മുടെ (ശിക്ഷാ)വചനം അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയും നാം അതിനെ തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

16. ഒരു സമൂഹത്തെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുന്നത് ആ ജനതയിലെ ഉന്നതന്മാരുടെയും ആഡംബരപ്രിയന്മാരുടെയും മാർഗ്ഗഭ്രംശമാണ്. അവരുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും ദുർവൃത്തികളും അവിടത്തെ മുഴുവൻ ജനതയെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാവിധിക്ക് ആ ജനത അർഹരായിത്തീരുന്നു.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

17. നൂഹിനു ശേഷമുള്ള എത്രയത്ര തലമുറകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചത്! തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധമുള്ളവനും കാണുന്നവനുമായി നിന്റെ നാഥൻ തന്നെ മതി.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

18. ആരെങ്കിലും ക്ഷണികമായതിനെയാണ് (ഇഹലോകത്തെ) കൊതിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അളവിൽ ഇവിടെ വെച്ചു വേഗത്തിൽ നൽകുന്നതാകുന്നു. പിന്നെ നാമവൻ നൽകുന്നത് നരകമായിരിക്കും. അപമാനിതനും (ദൈവകാര്യം)നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവനുമായി അവൻ അതിൽ കടന്നെറിയുന്നതാണ്.

18. ആർ തന്റെ പ്രവർത്തനലക്ഷ്യം ഇഹലോകജീവിതവും അതിലെ സുഖാധംബരങ്ങളും മാത്രമാക്കിവെക്കുന്നുവോ അവർക്ക് വല്ല നേട്ടങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് ഇഹലോകത്ത് മാത്രമായിരിക്കും. പരലോകത്ത് അവർക്ക് ഒരു സൗഭാഗ്യവും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അവരുടെ കേവലമായ ഭൗതികപൂജ അവരെ തെറ്റായ കർമ്മമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നരകശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

19. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പരലോകം ആഗ്രഹിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു അതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കേണ്ടുംവണ്ണം പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അത്തരം ആളുകളുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

كُلًّا نُّبَدِّلُ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

20. ഇവർക്കും അവർക്കുമെല്ലാം നാം (ഇഹത്തിൽ) സഹായം(ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ)നൽകുന്നതാണ്. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഔദാര്യത്തിൽ പെട്ടതത്രെ അത്. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഔദാര്യം തടഞ്ഞുവെക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَاللَّآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

21. നാം അവരിൽ ചിലരെ മറ്റു ചിലരേക്കാൾ എങ്ങനെയാണ് ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയതെന്ന് നോക്കുക. എന്നാൽ പരലോകം ഏറ്റവും വലിയ പദവിയുള്ളതും ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായതുമാകുന്നു.

21. പരലോകം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവഭക്തന്മാർ എത്രതന്നെ പാവങ്ങളായിരുന്നാലും അവർക്ക് എന്ത് ലഭിക്കുന്നുവോ അത് സത്യത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിഷിദ്ധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിക്കുന്ന ഭൗതികന്മാർ, തങ്ങളുടെ സമ്പത്തത്രയും നിഷിദ്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നു. അതിനാൽ സഹജീവികളായ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിൽ കോടീശ്വരന്മാരായ ഭൗതികപൂജകരെക്കാൾ ആദരവും സ്നേഹവും അംഗീകാരവും ദൈവഭക്തന്മാർക്ക് ലഭിക്കുന്നു; അവർ എത്രതന്നെ ദരിദ്രവാസികളായിരുന്നാലും ശരി. പരലോകത്ത് ഇതിൽ ഏതുവിഭാഗത്തിനാണ് പ്രത്യേക

വിജയം ലഭിക്കുകയെന്നത് ഇത് വ്യക്തമായ സൂചന നൽകുന്നുണ്ട്.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

22. നീ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റു യാതൊരു ദൈവത്തെയും നിശ്ചയിക്കരുത്. അങ്ങനെ ചെറുതാൽ, നീ നിന്ദ്യനും കയ്യൊഴിക്കപ്പെട്ടവനുമായി ഇരുന്നുപോകും.

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْيَدَيْنِ إِحْسَنًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

23. നിന്റെ നാമൻ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കരുതെന്നും മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്നും. അവരിൽ ഒരാളോ അല്ലെങ്കിൽ അവരിരുവരും തന്നെയോ നിന്റെയടുത്തുവെച്ചു വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരോട് 'ഛെ' എന്നുപോലും പറയുകയോ അവരോട് പരുഷമായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഇരുവരോടും മാനുഷമായ വർത്തമാനം പറയുകയും ചെയ്യുക.

﴿ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيْتَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

24. കാരുണ്യപൂർവ്വം, ഇരുവർക്കും വിനയത്തിന്റെ ചിറക് നീ താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. പറയുകയും ചെയ്യുക: എന്റെ നാമാ! കുട്ടിക്കാലത്ത് അവരിരുവരും എന്നെ പോറ്റി വളർത്തിയപ്പോലെ നീ അവരോട് കരുണ കാണിക്കേണമേ.

﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

25. നിങ്ങളുടെ നാമൻ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത് നന്നായറിയുന്നവനാണ്. നിങ്ങൾ സച്ചരിതരാവുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവർക്ക് ഏറെ പൊരുത്തുകൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴿ وَءَاتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

26. അടുത്ത ബന്ധുവിന് അവന്റെ അവകാശം നൽകുക. ദരിദ്രനും വഴിപോക്കനുമുള്ളത് (അവർക്കും). ധൂർത്തടിച്ചു (ധനം) ദുർവ്യയം ചെയ്യരുത്.

﴿ إِنْ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

27. തീർച്ചയായും ധൂർത്തന്മാർ പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. പിശാച് തന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് നന്ദികെട്ടവനാകുന്നു.

﴿ وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

28. നിന്റെ നാമനിൽ നിന്നു നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായ അനുഗ്രഹം തേടിക്കൊണ്ടു നിനക്കു അവരെ(ആവശ്യങ്ങളെ) അവഗണിക്കേണ്ടിവന്നാൽ നീ അവരോടു സൗമ്യമായി (ആശ്വാസ) വാക്കു പറയണം.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٨﴾

29. (ഒരു ലുബ്ധനെപ്പോലെ) നിന്റെ കൈ നീ പിരടിയിൽ കെട്ടിവെക്കരുത്. (അമിതവ്യയത്താൽ) അതിനെ മുഴുവനായി തുറന്നിടുകയും അരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്ദിതനും കഷ്ടപ്പെടുന്നവനുമായിത്തീരും.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢٩﴾

30. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവു താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ജീവിതവിഭവം വിശാലമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. (മറ്റു ചിലർക്കു) അതിൽ കുറവു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരെ നന്നായിയുന്നവനും കാണുന്നവനുമാകുന്നു.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ
إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣٠﴾

31. ദാരിദ്ര്യഭയത്താൽ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ നിങ്ങൾ കൊല്ലരുത്. നാമാണ് അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ഉപജീവനം നൽകുന്നത്. തീർച്ചയായും അവരെ കൊല്ലുന്നത് ഒരു മഹാപാപമാകുന്നു.

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَيْنَاكُمْ سُبُلًا
وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَيْنَاكُمْ سُبُلًا

32. നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തോടുകൂടുകപോലുമരുത്. തീർച്ചയായും അത് ഒരു നീചവൃത്തിയും തീരെ ദുഷിച്ച മാർഗവുമാകുന്നു.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٢﴾

33. അല്ലാഹു ആദരിച്ച ആത്മാവിനെ അന്യായമായി നിങ്ങൾ വധിക്കരുത്. ആരെങ്കിലും അക്രമവിധേയനായി വധിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിനു (പ്രതിക്രിയാനടപടി തേടുവാനുള്ള) അധികാരം അവന്റെ രക്ഷാധികാരിയ്ക്കു നാം നല്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊലയിൽ അവൻ അതിരുകവിയരുത്. തീർച്ചയായും അവൻ സഹായിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു.

33.ഓരോ മനുഷ്യജീവന്റെയും ഉടമസ്ഥത അല്ലാഹുവിന്നാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവൻ ഹനിക്കുന്നത് എത്ര വലിയ തെറ്റും കുറ്റവുമാണോ അത്രതന്നെ കുറ്റകരമാണ് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതും. കൊലക്കേസിൽ യഥാർത്ഥ വാദി ഗവർണ്മെണ്ടല്ല; പ്രത്യുത കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ രക്ഷാധികാരിയാണ്. അയാൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ കൊലയാളിക്ക് മാപ്പ് കൊടുക്കുകയും സർക്കാറിനോടു പ്രതിക്രിയ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു പകരം നഷ്ടപരിഹാരം സ്വീകരിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.

ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികൾക്കോ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കോ സ്വന്തം നിലയിൽ കൊലക്കു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ അവ കാശമില്ല. ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രവും അതിന്റെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുമാണ് അവരെ സഹായിക്കേണ്ടത്.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ ۗ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

34. ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ അനാഥക്കുട്ടിയുടെ മുതലിനെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത് - അവൻ പ്രായപൂർത്തി എത്തുന്നതുവരെ. നിങ്ങൾ കരാറുപാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. തീർച്ചയായും കരാറിനെക്കുറിച്ച് (വിധി ദിനത്തിൽ) ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ ۖ إِذَا كَلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

35. നിങ്ങൾ അളന്നുകൊടുക്കുമ്പോൾ തികച്ചളക്കുവിൻ. കൃത്യമായ ത്രാസ്സുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ തൂക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്. പര്യവസാനത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടവും അതുതന്നെ.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

36. നിനക്ക് അറിവില്ലാത്ത സംഗതിയുടെ പിന്നാലെ നീ പോകരുത്. തീർച്ചയായും കേൾവി, കാഴ്ച, ഹൃദയം ഇവയെല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا ۗ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٧﴾

37. നീ ഭൂമിയിൽ അഹങ്കരിച്ചു നടക്കരുത്. തീർച്ചയായും നിനക്ക് (നിന്റെ നടത്തംകൊണ്ട്) ഭൂമിയെ പിളർക്കാനാണുമാവില്ല. പർവതങ്ങളോളം ഉയരം വെക്കാനും നിനക്കാവില്ല.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ ۗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

38. ഈ സംഗതികളിലെല്ലാം ദുഷിച്ചത് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

38. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളെ ധിക്കരിക്കുന്നതും മുകളിൽ നിരോധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അവന് ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമല്ല.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

39. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിനക്കു ദിവ്യബോധനം നല്കിയ തത്ത്വങ്ങളെത്ര ഇവ. അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ വേറെ യാതൊരാറാധ്യനെയും നീ സ്വീകരിക്കരുത്. എങ്കിൽ നീ നിന്ദ്യനും (എല്ലാ നന്മകളും) വിലക്കപ്പെട്ടവനുമായി നരകത്തിൽ എറിയപ്പെടുന്നതാണ്.

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَيِّنَاتِ وَأَخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتَابًا ۖ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ
قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

40. നിങ്ങളുടെ നാഥൻ നിങ്ങൾക്ക് ആൺമക്കളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു തരികയും തനിക്കുവേണ്ടി മലക്കുകളിൽനിന്ന് പുത്രിമാരെ സ്വീകരിക്കുകയുമാണോ ചെയ്തത്? തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഗുരുതരമായ വാക്കുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്.

40. അറേബ്യയിലെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ആരാധിച്ചിരുന്ന ദേവികൾ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രിമാരാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. മലക്കുകളെയും അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രിമാരായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പെൺകുട്ടികൾ നിന്ദ്യതയും അപമാനവുമായിട്ടാണ് അവർ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

41. അവർ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കാനായി നാം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ (കാര്യങ്ങൾ)വിവിധ രൂപത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് (സത്യത്തിൽ നിന്നുള്ള)അവരുടെ അകൽച്ച വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

قُلْ لَوْ كَانَتْ مَعَهُ آٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

42. പറയുക:അവർ പറയുന്നപോലെ അവനോടൊപ്പം മറ്റു ദൈവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവർ തീർച്ചയായും സിംഹാസനാധിപന്റെ സ്ഥാനത്തെത്താൻ വല്ല മാർഗ്ഗവും തേടുമായിരുന്നു.

42. അതായത് ആ പരദൈവങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും സ്വയം സിംഹാസനാധികാരികളാവാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. ഓരോ ദൈവവും തന്റെ ദിവ്യത്വം ഇതര ദൈവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചല്ലാതെ നടക്കുന്നില്ലെന്ന് കാണുമ്പോൾ സ്വന്തമായിത്തന്നെ മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും അധികാരിയാവാൻ ശ്രമിക്കും.

سُبْحٰنَهُۥ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۗ عَلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

43. അവർ ജലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്നെല്ലാം അവൻ (അല്ലാഹു) എത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവയെല്ലാമുപരി അവൻ അത്യുന്നതനത്രെ.

تَسْبِيْحٌ لِّهٖ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۗ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾

44. ഏഴ് ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും അവയിലുള്ളവരും അവന്റെ വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ വിശുദ്ധി പ്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവുമില്ല. പക്ഷേ,അവയുടെ സ്തോത്രം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുകയില്ല. തീർച്ചയായും അവൻ സഹനശീലനും ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

44. പ്രപഞ്ചവും അതിലെ മുഴുവൻ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിച്ചു സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാ ദൈവങ്ങളിൽനിന്നും ന്യൂനതകളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനാണ്. അവൻ എല്ലാ പൂർണ്ണതകളുമുള്ളവനാണ്. ഈ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഓരോ വസ്തുക്കളും ന്യൂനതയില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ച അവൻ മാത്രമാണ് എല്ല സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്കും അർഹൻ.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

مُّسْتَوْرًا ﴿٤٥﴾

45. നീ വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യാൻ നിനക്കും പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കുമിടയിൽ നാം ദ്രശ്യമല്ലാത്ത മറയിടുന്നു.

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ

رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

46. അത് ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും നാം മൂടിയിടുന്നു. അവരുടെ കാതുകൾക്ക് അടപ്പുകളിടുകയും ചെയ്യുന്നു. വുർആൻ പാരായണത്തിൽ നിന്റെ ഏകനായ രക്ഷിതാവിനെമാത്രം പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അവർ നീരസത്തോടെ പുറം തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു.

ذُنُوبًا أَلَمُوا بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ

هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾

47. നിന്റെ വാക്കുകൾ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) എന്താണവർ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്ക് നന്നായറിയാം. (അപ്രകാരം) അവർ സ്വകാര്യം പറയുമ്പോഴും അതായത്, മാറണം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത് അക്രമികൾ പറയുന്ന സന്ദർഭവും നമുക്ക് നന്നായറിയാം.

أَنْظُرَ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً ﴿٤٨﴾

48. നിനക്ക് എങ്ങനെയാണവർ ഉപമകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക! അങ്ങനെ അവർ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നതല്ല.

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفْنًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

49. അവർ ചോദിക്കുന്നു: നാം എല്ലുകളും (ദ്രവിച്ച)തുണ്ടങ്ങളും ആയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി നാം തീർച്ചയായും ഉയർത്തപ്പെടുമോ?

﴿٥٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

50. (നബിയേ,) പറയുക: നിങ്ങൾ കല്ലോ ഇരുമ്പോ ആയിക്കൊള്ളുക.

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ

عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

51. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ തോന്നുന്ന മറ്റൊരുകിലും വലിയ സൃഷ്ടിയായി കൊള്ളുക. (എന്നാലും നിങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടും). അപ്പോഴവർ ചോദിക്കും: ആരാണു ഞങ്ങളെ വീണ്ടും (ജീവിതത്തിലേക്കു)മടക്കുക? പറയുക: 'നിങ്ങളെ ആദ്യതവണ സൃഷ്ടിച്ചവൻ തന്നെ.' അപ്പോഴവർ നിന്റെ നേരെ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു ചോദിക്കും: 'എപ്പോഴാണ് അതുണ്ടാവുക?' പറയുക: 'അത് അടുത്തുതന്നെ ആയേക്കാം.'

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِمْ وَتَذُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

52. അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും നിങ്ങൾ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം. അപ്പോൾ അൽപകാലം മാത്രമേ നിങ്ങൾ (ഭൂമിയിൽ) കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളൂവെന്ന് നിങ്ങൾക്കു തോന്നും.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٢﴾

53. നീ എന്റെ ദാസന്മാരോട് പറയുക: ഏറ്റവും നല്ലത് എന്തോ അത് അവർ പറയട്ടെ. തീർച്ചയായും അവർക്കിടയിൽ പിശാച് കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. നിശ്ചയമായും പിശാച് മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തമായ ശത്രുവാകുന്നു.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٣﴾

54. നിങ്ങളുടെ നാഥൻ നിങ്ങളുടെ (അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച്) നന്നായറിയുന്നവനാണ്. അവനിടയിൽ കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളോടു കരുണകാണിക്കും. അവനിടയിൽ കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. നാം നിന്നെ അവരുടെ കൈകാര്യകർത്താവായി നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى
 بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٤﴾

55. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ നിന്റെ നാഥനാകുന്നു. നാം പ്രവാചകന്മാരിൽ ചിലർക്കു ചിലരേക്കാൾ പദവിയേകിയിട്ടുണ്ട്. ദാവൂദിന് നാം 'സബൂർ'(വേദം) നൽകുകയും ചെയ്തു.

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ ذُنُوبِهِمْ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشَفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ
 وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٥﴾

56. പറയുക: അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ (ദൈവങ്ങളായി) വാദിച്ചുപോന്നവരെ വിളിച്ചുനോക്കൂ. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു ദുരിതം തട്ടിമാറ്റാനോ (നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്ക്) മാറ്റം വരുത്താനോ ഉള്ള കഴിവ് അവരുടെ അധീനത്തിലില്ല.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
 رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٦﴾

57. അവർ ആരെയാണോ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അവർ സ്വയംതന്നെ തങ്ങളുടെ നാഥന്റെ സാമീപ്യം നേടാൻ മാർഗ്ഗമന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരിൽ (അല്ലാഹുവുമായി) ഏറ്റവും അടുത്തവരുടെ (അവസ്ഥയാണിത്). അവർ അവന്റെ കാര്യണുമാശിക്കുകയും ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ശിക്ഷ വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതു തന്നെ.

57. ശിലാവിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാ, മറിച്ചു മലകളോ, പ്രവാചകന്മാരോ, മൺമറഞ്ഞുപോയ മഹാന്മാരായ മനുഷ്യരോ ആണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ആർക്കും തന്നെ നിങ്ങളുടെ വിളി കേൾക്കുവാനും സഹായം എത്തിച്ചുതരുവാനും ഒരു കഴിവുമില്ലെന്ന് ഈ വാക്കുകൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനായി നിങ്ങൾ മദ്ധ്യവർത്തികളാകുന്നവർ സ്വയം അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണു ആശിക്കുന്നവരും, അവന്റെ ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുന്നവരും, അല്ലാഹുവോട് നേരിട്ട്

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും അവന്റെ സാമീപ്യം ലഭിക്കാൻ അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരുമാണ്.

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا

شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

58. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിന് മുമ്പായി നാം നശിപ്പിക്കുകയോ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒരു പട്ടണവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അത് മൂലപ്രമാണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യമാണ്.

وَمَا مَتَعْنَا أَنْ يُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلِيَاءَ وَءَاتَيْنَا

ثَمُودَ الْتَاقَةَ مَبْصُرَةً فَزَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

59. (അത്ഭുത)ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയക്കുന്നതിൽനിന്നു നമ്മെ തടയുന്നത് ഇവർക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നതുമാത്രമാണ്. ഫമൂദ് (ഗോത്രത്തിനു) നാം പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് ഒട്ടകത്തെ നല്കി. എന്നാൽ അവർ അതിനോട് അക്രമം കാണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നത് (ജനം അതുകണ്ട്) ഭയപ്പെടുത്താനു വേണ്ടിയത്രെ.

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي

أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ

وَنُحُوفُهُمْ مَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طُعِينًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

60. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അവരെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് നാം നിന്നോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ഓർക്കുക: നാം നിനക്ക് കാണിച്ചുതന്ന ആ കാഴ്ച നാം ജനങ്ങൾക്ക് കേവലം ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട ആ വൃക്ഷവും (ഒരു പരീക്ഷണമത്രെ.) നാം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. (പക്ഷേ, ഓരോ താക്കീതും) അവരുടെ വലിയ ധിക്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

60 ഈ അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ച 'മിഅറാജിൽ' (നിശായാത്രയിൽ) അല്ലാഹു നബി(സ)ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്ത കാഴ്ചകളെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. നബി(സ) ഇത് വിവരിച്ചപ്പോൾ സത്യനിഷേധികൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കുകയും കള്ളവാദിയെന്നും ഭ്രാന്തനെന്നും ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

നരകവാസികൾ നരകത്തിൽ വളരുന്ന 'സഖൂം' വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് തീറ്റിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഖുർആൻ (44:43-46) മുന്നറിയിപ്പ് നല്കിയപ്പോൾ അതിനെയും സത്യനിഷേധികൾ ശക്തിയായി പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ

خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾

61. നാം മലക്കുകളോട്, ആദമിനെ പ്രണമിക്കുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ അവരൊക്കെയും പ്രണമിച്ചു; ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ പറഞ്ഞു: 'നീ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ച ഒരുവന് ഞാൻ പ്രണമിക്കുകയോ?'

قَالَ أَرْءَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِن أَخَّرْتَنِي إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٢﴾

62. (ഇബ്രാഹീം) പറഞ്ഞു: നീ പറഞ്ഞാലും! എന്നെക്കാളുപരി നീ ആദരിച്ച ഇവൻ അതി ന് അർഹനോ? ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാൾ വരെ നീ എനിക്ക് അവധി തരികയാണെങ്കിൽ അവന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ അൽപം ചിലരൊഴികെ എല്ലാവരെയും ഞാൻ കീഴ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿١٣﴾

63. (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: പോകൂ! അവരിൽ നിന്ന് വല്ലവരും നിന്നെ പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ -തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം നരകമായിരിക്കും. തികഞ്ഞ ഒരു പ്രതിഫലം.

وَأَسْتَفْرِزُّ مَنْ أَسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِ لَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٤﴾

64. അവരിൽനിന്നും നിനക്ക് കഴിയുന്നവരെ നിന്റെ ശബ്ദത്താൽ ഇളക്കിവിട്ടുകൊള്ളുക. നിന്റെ കുതിരപ്പടയെയും, നിന്റെ കാലാൾപ്പടയെയും അവരുടെ നേരെ തിരിച്ചുവിടുക. മുതലുകളിലും സന്താനങ്ങളിലും അവരോടു പങ്കു ചേർന്നുകൊള്ളുക. അവർക്കു നീ വാശി നങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നാൽ പിശാച് അവരോടു ചെയ്യുന്ന വാശാനം വഞ്ചന മാത്രമാകുന്നു.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٥﴾

65. എന്റെ ദാസന്മാരോ, നിശ്ചയമായും അവരുടെ മേൽ നിനക്കു യാതൊരധികാരവും ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഭരമേൽപിക്കാൻ നിന്റെ നാഥൻ തന്നെ മതി.

رُبُّكُمْ الَّذِي يُرِي فِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٦﴾

66. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കാൻ വേണ്ടി, സമുദ്രത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കപ്പലുകൾ ചലിപ്പിക്കുന്നവനാകുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളോടു അത്യന്തം കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى
الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٧﴾

67. സമുദ്രത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ആപത്തണയുമ്പോൾ, അവനെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരൊക്കെയും (നിങ്ങളെ കൈവിട്ട്) അപ്രത്യക്ഷരാകുന്നു. എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തിയാലോ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ (അവനിൽ നിന്നു) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു. മനുഷ്യൻ തീരെ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ.

67. ജീവിതോപാധികൾ അനുകൂലമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ മറന്ന് ഐഹികജീവിതമാന്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വല്ല മഹാവിപത്തും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ കരം ഏകദൈവത്തിന്റെ നേർക്കാണു് നീളുന്നത്. മറ്റൊരു അയേ സങ്കേതവും അവൻ കാണുന്നില്ല. മുഴുത്ത ബഹുദൈവവാദികൾപോലും അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ വിസ്മരിച്ചു് ഏകദൈവത്തെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കടുത്ത നിരീശ്വരവാദികൾ തന്നെയും ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാഹസ്തം നീട്ടുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിനു് ഒരു സ്രഷ്ടാവു നിയന്താവു ഉണ്ടെന്ന ബോധം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണിതു്. ദൈവവിശ്വാസവും ഏകദൈവവാദവും ഓരോ മനുഷ്യരിലും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു് ഇതു കുറിക്കുന്നത്.

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿١٨﴾

68. കരയുടെ ഓരത്തുതന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു മീതെ അവൻ ചരൽമഴ വർഷിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ടു് അതിൽനിന്നു് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ യാതൊരു രക്ഷകനെയും കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിർഭയരാണോ?

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿١٩﴾

69. അതുമല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ അവൻ നിങ്ങളെ(സമുദ്രത്തിലേക്കു്) തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും, നിങ്ങൾ നന്ദികേടുകാണിച്ചതിനു്(ശിക്ഷയായി) രൂക്ഷമായ കൊടുങ്കാറ്റിനെ അയച്ചു് നിങ്ങളെ അവൻ അതിൽ മുക്കിക്കളയുകയും, പിന്നീടു് അക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമുക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ നിങ്ങൾ ആരെയും കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു്) നിങ്ങൾ നിർഭയരാണോ?

﴿٢٠﴾ وَتَقَدَّرْنَا مِنْهُ بَنِي آدَمَ وَحَمَلَنَّهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

70. തീർച്ചയായും ആദം സന്തതികളെ നാം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടലിലും കരയിലും അവരെ നാം (വാഹനങ്ങളിൽ)വഹിക്കുകയും, നല്ല പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു് അവരെ നാം ഭക്ഷണമുട്ടുകയും, നാം സൃഷ്ടിച്ച നിരവധി (സൃഷ്ടികളെക്കാൾ) നാം അവർക്കു് സവിശേഷമായ മഹത്വമേകുകയും ചെയ്തു.

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِيمَانِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَتْرَعُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٢٢﴾

71. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ നേതാവിനോടൊപ്പം നാം വിളിക്കുന്ന ഒരു ദിനം! അന്നു് ആർക്കു് അവരുടെ കർമ്മ പുസ്തകം വലതു കൈയിൽ നല്കപ്പെടുന്നവോ, അവർ തങ്ങളുടെ പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കും. അവരോടു തരിമ്പും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല.

﴿٢٣﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾

72. ഈ ലോകത്ത് (സത്യത്തിന്റെ നേരെ) അന്ധനായിരുന്നവനാരോ അവൻ പരലോകത്തും അന്ധനായിരിക്കും. ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചവനുമായിരിക്കും.

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِتَتَّبِعِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةٌ^ط

وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٢﴾

73. തീർച്ചയായും നാം നിനക്ക് ബോധനം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ നിന്നെ തെറ്റിച്ചുകളയാൻ അവർ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നീ നമ്മുടെ പേരിൽ അതല്ലാത്ത വല്ലതും കെട്ടിച്ചമക്കുവാനാണ് (അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.) അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തീർച്ചയായും അവർ നിന്നെ മിത്രമായി സ്വീകരിക്കും.

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٣﴾

74. നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നീ അവരിലേക്ക് അൽപമൊക്കെ ചാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു.

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا

نَصِيرًا ﴿٧٤﴾

75. എങ്കിൽ ഇഹത്തിൽ ഇരട്ടി ശിക്ഷയും, പരത്തിൽ ഇരട്ടി ശിക്ഷയും നിന്നെ നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നമുക്കെതിരെ നിനക്ക് ഒരു സഹായിയെയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا

لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

76. അവർ നിന്നെ നാട്ടിൽ നിന്ന് വിരട്ടിവിടുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു നിന്നെ പുറത്താക്കിക്കളയാൻവേണ്ടി. അങ്ങനെ (സംഭവിച്ചാൽ) നിനക്കുശേഷം അൽപകാലമല്ലാതെ അവർ അവിടെ താമസിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

سُئْتُمْ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٦﴾

77. നിനക്കു മുമ്പ് നാം അയച്ച നമ്മുടെ ദൂതന്മാരുടെ കാര്യത്തിലുണ്ടായ നടപടിക്രമം തന്നെ യാണിത്. നമ്മുടെ നടപടിയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും നീ കാണുകയില്ല.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ

الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٧﴾

78. സൂര്യൻ(ആകാശമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റുന്നതു മുതൽ രാത്രി ഇരുട്ടുന്നതുവരെ (നിശ്ചിത സമയങ്ങളിൽ)നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക. പ്രഭാതത്തിലെ ഖുർആൻ പാരായണവും.(നമസ്കാരം പതിവാക്കുക.) തീർച്ചയായും പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിലെ ഖുർആൻ പാരായണം സാക്ഷ്യം വഹിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

78. ഉച്ച തിരിഞ്ഞതുമുതൽ രാത്രി ഇരുട്ടുന്നതുവരെയുള്ള നാലു നമസ്കാരങ്ങൾ- ഉപഹാരം, അസർ, മഗ്റീബ്, ഇശാ.

﴿٧٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

79. നിശാവേളയിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്ത് തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കുക. ഇതു നിനക്കു ഐഹികമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നിന്റെ നാഥൻ നിന്നെ സ്തുത്യർഹമായ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയേക്കാം.

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

80. പ്രാർത്ഥിക്കുക: നാഥാ, സത്യത്തിന്റെ പ്രവേശന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നീ എന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും സത്യത്തിന്റെ ബഹിർഗമന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നീ എന്നെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

﴿٨١﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

81. പറയുക: സത്യം വന്നിരിക്കുന്നു. മിഥ്യ മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും മിഥ്യ തകരാനുള്ളതുതന്നെ.

وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

82. ഈ ഖുർആനിലൂടെ നാം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആശ്വാസവും കാരുണ്യവുമായിട്ടുള്ളതു ഇറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുമില്ല.

82. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഖുർആൻ ഒരു അനുഗ്രഹവും രോഗങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ശമനശ്യാവുമാണ്. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികൾക്കാവട്ടെ, ഖുർആൻ അവരുടെ മുന്നിൽ വരികയും സത്യവും അസത്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അവരുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തതോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ന്യായങ്ങൾ അവരുടെമേൽ പൂർത്തിയായി. അതോടെ തന്റെ മാർഗ്ഗശ്രമത്തിന് അവൻ തികഞ്ഞ ഉത്തരവാദിയും അതിനശേഷം ചെയ്യുന്ന മുഴുവൻ കുറ്റത്തിനും പൂർണ്ണശിക്ഷലഭിക്കുവാൻ അവൻ അർഹനുമായിത്തീരുന്നു.

﴿٨٣﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِيَعَابِهِ ۗ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

83. നാം മനുഷ്യന് അനുഗ്രഹം നല്കിയാൽ അവൻ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു. അവന്റെ പാട്ടിന് മാറിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന് വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചാലോ അവൻ നിരാശനായിത്തീരുന്നു.

﴿٨٥﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۗ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٦﴾

84. പറയുക: ഓരോരുത്തരും അവരുടെ മാർഗ്ഗമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആരാണ് സന്മാർഗ്ഗത്തിലെന്നു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

85. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. ആത്മാവ് എന്റെ നാഥന്റെ കാര്യത്തിൽ പെട്ടതത്രെ. ജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് അൽപമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

﴿٨١﴾ وَلَيْنَ شَيْئًا لَتَذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

86. നാം നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്ക് നാം ബോധനമായി നൽകിയ (സന്ദേശം) തീർച്ചയായും നാം എടുത്തുകളയുമായിരുന്നു. പിന്നെ നമുക്കെതിരെ (അതു തിരിച്ചു വാങ്ങിത്തരുവാൻ കഴിയുന്ന) ഒരു സഹായിയെയും നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

﴿٨٧﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

87. (നിനക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്തും) നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യവും മാത്രമാകുന്നു. തീർച്ചയായും നിന്നോടുള്ള അവന്റെ ഔദാര്യം വളരെ വലുതാകുന്നു.

قُل لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا

يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

88. പറയുക: ഈ വുർആൻ പോലൊന്ന് കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും ഒത്തൊരുമിച്ച് ശ്രമിച്ചാലും, തീർച്ചയായും അതുപോലൊന്ന് അവർ കൊണ്ടുവരികയില്ല. അവരൊക്കെയും പരസ്പരം സഹായിച്ചാലും ശരി.

88. ഈ വുർആൻ മനുഷ്യനിർമ്മിതമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള വല്ല വചനവും നിർമ്മിച്ചു കാണിക്കുകയെന്ന് വുർആൻ പതവണ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2:23-24, 10:38, 11:13, എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ

النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

89. ഈ വുർആനിൽ മനുഷ്യർക്കായി എല്ലാവിധ ഉപമകളും (വിവിധ രൂപത്തിൽ) നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യരിലേറെ പേരും നന്ദികേട് ഒഴിച്ച് (മറ്റൊന്നും) നിരസിക്കുകയായി.

﴿٩٠﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

90. അവർ പറഞ്ഞു: നീ ഞങ്ങൾക്കായി ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഉറവ പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَافَهَا

تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

91. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈന്തപ്പനയുടെയും മുന്തിരിയുടെയും ഒരു തോട്ടമുണ്ടാവുകയും അവയ്ക്കിടയിലൂടെ നീ സമൃദ്ധമായി അരുവികൾ ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നതു വരെ.

﴿٩٢﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا مِثْلَ آبٍ أَوْ تُأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

92. അല്ലെങ്കിൽ നീ വാദിക്കുംപോലെ ആകാശത്തെ ഞങ്ങളുടെമേൽ കഷ്ണങ്ങളാക്കി വീഴ്ത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവെയും മലക്കുകളെയും (കൺമുമ്പിൽ)നേരിട്ടു കൊണ്ടുവരിക യോ ചെയ്യുക.

أَوْ يَكُونَنَّ لَكَ نَبِيَّتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ
حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا
رَّسُولًا ﴿٩٣﴾

93. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു കനകംകൊണ്ടുള്ള ഒരു വീട് ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ. അതുമല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകുന്നതുവരെ. ഞങ്ങൾക്കു വായിക്കാവുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുന്നതുവരെ നീ (ആകാശത്തേക്കു) കയറിപ്പോയതായി ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല. (നബിയെ,) പറയുക: എന്റെ നാഥൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! എന്നാൽ, ഞാനൊരു സന്ദേശവാഹകനായ മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ലേ?

وَمَا مَتَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

94. ജനങ്ങൾക്കു സന്മാർഗ്ഗം വന്നെത്തിയപ്പോഴൊക്കെ, അതിൽ വിശ്വസിക്കാൻ അവർക്കു തടസ്സമായത്, 'അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനെ തന്റെ ദൂതനായി അയച്ചുവെന്നോ?' എന്ന അവരുടെ വാദം മാത്രമായിരുന്നു.

قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

95. പറയുക: ശാന്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണു ഭൂമിയിലുള്ളതെങ്കിൽ, അവർക്കു ദൂതനായി ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ നാം അയക്കുമായിരുന്നു.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

96. പറയുക: എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. തീർച്ചയായും അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനും കാണുന്നവനുമായെന്നും.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُرْيًا وَبُكْمًا وَصُمَّاءَ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَهُمْ يُرَىٰ ﴿٩٧﴾

97. അല്ലാഹു ആരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നുവോ, അവനാണു നേർവഴി പ്രാപിച്ചവൻ; ആരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിൽ വിടുന്നുവോ, അപ്പോൾ അവനെക്കൂടാതെ അവർക്കു ഒരു രക്ഷകനെയും നിനക്കു കണ്ടെത്താനാവില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ അന്ധരും മൂകരും ബധിരരുമായി അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ (ഇഴയുന്ന നിലയിൽ) അവരെ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടും. അവരുടെ സങ്കേതം നരകമാണു. അതിലെ (അഗ്നി) അണയുമ്പോഴൊക്കെ നാഥവർക്കു ജ്വാല വർധിപ്പിക്കുന്നതാണു.

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَاتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

98. അവർ നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചതിനും, 'ഞങ്ങൾ കേവലം അസ്ഥികളും തുരുമ്പു മായശേഷം പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമോ' എന്നു ചോദിച്ചതിനുമുള്ള പ്രതിഫലമത്രെ ഇത്.

﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَالًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

99. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവിന് ഇവരെപ്പോലുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിവുണ്ടെന്ന് ഇവർക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ? അവർക്ക് അവൻ ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സംശയമേ ഇല്ല. എന്നാൽ നന്ദികേട് കാണിക്കാനല്ലാതെ അക്രമികൾക്കുകുന്നില്ല.

﴿١٠٠﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَثُورًا ﴿١٠٠﴾

100. പറയുക: എന്റെ നാമന്റെ കാര്യത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്നെങ്കിൽ ചെലവഴിച്ചു തീർന്നുപോകുമോയെന്ന് ഭയന്ന് നിങ്ങളത് മുറുക്കിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ കടുത്ത പിശുക്കൻ തന്നെ.

﴿١٠١﴾ وَقَلَدَ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَا كَانَ مِنَ الْقَائِلِينَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَدْمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

101. നിശ്ചയമായും മൂസാക്ക് നാം സുവ്യക്തങ്ങളായ ഒൻപതു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രായീല്യരോട് നീ ചോദിക്കുക. അദ്ദേഹം അവരിലേക്ക് ചെന്ന സന്ദർഭം: അപ്പോൾ അവനോട് ഫിരഔൻ പറഞ്ഞു: ഹേ! മൂസാ, നിശ്ചയം. മാറണം. ബാധിച്ച ഒരവനാണ് നീയെന്നത്രെ ഞാൻ കരുതുന്നത്.

﴿١٠٢﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَآ أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَنفِرُ عَوْنٌ مَّثَبُورًا ﴿١٠٢﴾

102. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: കണ്ണുതുറപ്പിക്കുന്ന ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും നാമനല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്ന് തീർച്ചയായും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലയോ, ഫിരഔൻ! തീർച്ചയായും നിന്നെ നാശമടഞ്ഞവൻ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

﴿١٠٣﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمِن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

103. എന്നാൽ അവരെ(ഇസ്രായീല്യരെ) നാട്ടിൽനിന്ന് വിരട്ടിയോടിക്കാൻ (ഫിരഔൻ) ഉദ്ദേശിച്ചു. അപ്പോൾ അവനെയും അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِيَنبِيَّ إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

جِيئًا بِكُمْ لَيْفِيًا ﴿١٤﴾

104. അവനുശേഷം,നാം ഇസ്രായീൽ സന്തതികളോട് പറയുകയും ചെയ്തു: നിങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുക. പിന്നീട് പരലോകത്തിന്റെ വാഗ്ദത്ത സമയം വന്നെത്തിയാൽ നിങ്ങളെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി കൂട്ടത്തോടെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.

وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾

105. ഈ(ഖുർആനെ) നാം സത്യത്തോടുകൂടി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.സത്യത്തോടുകൂടി തന്നെ അതു അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.(ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു)സന്തോഷവാർത്തയും (വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു) താക്കീത്നൽകുന്നവനുമായല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٦﴾

106. ഈ ഖുർആനിനെ നാം പല(ഭാഗങ്ങളായി) വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ജനങ്ങൾക്ക് സാവധാനം ഓതിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. നാം അതിനെ (സന്ദർഭാനുസാരം)ക്രമേണയായി ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ؕ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا لِلَّذِينَ ءَاثَمُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ ؕ إِذَا يُتْلَىٰ

عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾

107. പറയുക: നിങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പെ (ദിവ്യ)ജ്ഞാനം ലഭിച്ചവർ ഇതു വായിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ മുഖം കുത്തി (സാഷ്ടാംഗപ്രണാമത്തിൽ) വീണുപോകുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾

108. അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ഞങ്ങളുടെ നാഥന്റെ വാഗ്ദാനം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നതുതന്നെ.

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾

109. അവർ കണ്ണീരൊഴിക്കിക്കൊണ്ട് മുഖംകുത്തി വീഴുന്നു. അതവരിൽ എളിമ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا

تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

110. പറയുക: നിങ്ങൾ 'അല്ലാഹു' എന്നു വിളിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലെങ്കിൽ റഹ്മാൻ (പരമകാരുണികൻ)എന്നു വിളിച്ചുകൊള്ളുക. ഏതുതന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയാണെങ്കിലും ഉത്തമനാമങ്ങളൊക്കെയും അവന്നുള്ളതാണ്. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിലാക്കരുത്. വളരെ പതുക്കെയുമാക്കരുത്. അതിനിടയിൽ ഒരു (മധ്യ)നില സ്വീകരിക്കുക.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ

يَكُن لَّهُ وِليٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

111. പറയുക: ആരേയും പുത്രനായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലത്തവനും ആധിപത്യത്തിൽ പങ്കാളിയില്ലാത്തവനും നിന്ദ്യതയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ഒരു സഹായി ആവശ്യമില്ലാത്തവനുമായ അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി. അവന്റെ നിസ്സൂലമഹത്വത്തെ ശരിയാം വണ്ണം വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക!
